

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 260**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

... att gå i alla fall till mitt. Bäst jag nämner, på något fall, på
före tullen, om tullen äro säga samt. Hitt har den då
inte kommit och inga pengar eller friexemplar ha utlämt.
Men kanske, att den är ute i Stockholm. Den boken
har jag inte haft en snäll glädje af och inte får jag väl
heller. Publikum har kommit öfverens om att den är för
hemsak och vill inte låna den. Det märker jag mer och mer.
Det är helt egenlämligt att inte nämna det bittersta af för-
hoppning eller glad förväntan. Men radd är jag inte heller,
dette ansett jag får i tullen äro säga att jag väl öfverlefa.
Det nämns så helt oomständligt, att det gäller en stor bok,
hvars öde är osänt. Detta tyckes blott vara alltför vinst.
Och jag är så tacksam i alla fall att få se ut den. Allredan
den har den lifsam varit borta ur min värld. Förut hade jag
så mycket pinn och bekymmer för den och beständiga. Och i tack
sänt för att jag inte har behöft köpa på den denna rätta nämnd
skull jag verkligen säga kritiken med ro. Det var en märkvärdig bok.
... och den ville ut i världen, men till hvad nytta?
Inte var det något fint skiljeförande i år. Det måtte nämns
något för Wirsén att finna att denna Echegaray, som han har
kännet för så länge, verkligen inte i utlandet betraktas som
förstklassig. Det du, att hvad mig beträffar så har jag en stark
önska af att det blir Hallström som får priset före mig eller
och så få vi dela det. Ser du, den som så snidligt kan ställa
sig på andras axlar måste nu hägna om den, som själv så-
ker upp sina ämnen, så att jag tror säkert, att han kommer
att gå om mig. Densutom öfverpriser han vers och Wirsén
ger ändå bättre pris till en man, som är skold än till ett
romanskrifvande punktummer. Smart nog måste nog en
svensk få priset och det blir troligen han. Det finnes in-
gen man än jag i Sverige, som har en liten tillstyrrelse
sin närleksrykte, det var därför jag blif nämnd. Men det
är då så litet så det är intet att packa på. För den skull kan
Hallström lika gärna få det. Men det där ^{priset} har jag aldrig
väntat på. - Det du, jag är rikligt barnsligt glad af ett arbete
på en stor bok. Du går mig goda saker bekymmer, men nog skall

... att gå i alla fall till mitt. Bäst jag nämner, på något fall, på
före tullen, om tullen äro säga samt. Hitt har den då
inte kommit och inga pengar eller friexemplar ha utlämt.
Men kanske, att den är ute i Stockholm. Den boken
har jag inte haft en snäll glädje af och inte får jag väl
heller. Publikum har kommit öfverens om att den är för
hemsak och vill inte låna den. Det märker jag mer och mer.
Det är helt egenlämligt att inte nämna det bittersta af för-
hoppning eller glad förväntan. Men radd är jag inte heller,
dette ansett jag får i tullen äro säga att jag väl öfverlefa.
Det nämns så helt oomständligt, att det gäller en stor bok,
hvars öde är osänt. Detta tyckes blott vara alltför vinst.
Och jag är så tacksam i alla fall att få se ut den. Allredan
den har den lifsam varit borta ur min värld. Förut hade jag
så mycket pinn och bekymmer för den och beständiga. Och i tack
sänt för att jag inte har behöft köpa på den denna rätta nämnd
skull jag verkligen säga kritiken med ro. Det var en märkvärdig bok.
... och den ville ut i världen, men till hvad nytta?
Inte var det något fint skiljeförande i år. Det måtte nämns
något för Wirsén att finna att denna Echegaray, som han har
kännet för så länge, verkligen inte i utlandet betraktas som
förstklassig. Det du, att hvad mig beträffar så har jag en stark
önska af att det blir Hallström som får priset före mig eller
och så få vi dela det. Ser du, den som så snidligt kan ställa
sig på andras axlar måste nu hägna om den, som själv så-
ker upp sina ämnen, så att jag tror säkert, att han kommer
att gå om mig. Densutom öfverpriser han vers och Wirsén
ger ändå bättre pris till en man, som är skold än till ett
romanskrifvande punktummer. Smart nog måste nog en
svensk få priset och det blir troligen han. Det finnes in-
gen man än jag i Sverige, som har en liten tillstyrrelse
sin närleksrykte, det var därför jag blif nämnd. Men det
är då så litet så det är intet att packa på. För den skull kan
Hallström lika gärna få det. Men det där ^{priset} har jag aldrig
väntat på. - Det du, jag är rikligt barnsligt glad af ett arbete
på en stor bok. Du går mig goda saker bekymmer, men nog skall

Ja Skindberg, men han är väl ändå för kallt